

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0206 van 26 september 2012
in de zaak 1112/0701/SA/3/0623

In zake:

1. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente SCHILDE**
2. de **gemeente SCHILDE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe VAN WESEMAEL
kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 137-1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Mark BALLON
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Britselei 39
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 maart 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde van 21 november 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de plaatsing van een elektrische poort en beveiligingscamera's bij de inkom van het domein [REDACTED].

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 september 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Caroline DE MULDER die loco advocaat Philippe VAN WESEMAEL verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Kristien PEETERS die loco advocaat Mark BALLON verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer █████ verzoekt met een aangetekende brief van 3 juli 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 18 juli 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 16 augustus 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkommende partij bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de plaatsing van een elektrische poort + beveiligingscamera’s bij de inkom van het domein █████”*.

Uit de bij de aanvraag gevoegde plannen blijkt dat de poort wordt ingeplant aan het begin van de dreef █████ met de aansluiting op de █████ en dat de aanvraag eveneens de plaatsing van een omheining in draadgaas op gelaste stalen palen van 2m hoog over een afstand van ongeveer

10m behelst. De aanvraag beoogt het afsluiten van de weg naar de [REDACTED] voor fietsers, ruiters en voetgangers en laat enkel toegang voor de eigenaars van de achterliggende woningen toe.

De omheining en een beveiligingscamera werden voor het indienen van de aanvraag reeds volledig geplaatst zodat de aanvraag in feite, minstens gedeeltelijk, een aanvraag tot regularisatie betreft. Op 9 juni 2011 werd een mondeling bevel tot staking van de werken gegeven, zoals naderhand op 20 juni 2011 bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Met betrekking tot het privaat dan wel openbaar karakter van de dreef '[REDACTED]' is een procedure hangende bij de Vrederechter van het kanton Schilde. Er is in deze procedure nog geen einduitspraak bekend.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in woonpark, natuurgebied en agrarisch gebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Het opheffen van de (alternatieve) reservatie- en erfdienstbaarheden voor het Duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003. Door de opheffing van de reservatiestrook mogen alle werken die overeenstemmen met de bestemming, zoals aangegeven door de grondkleur in het gewestplan, zonder beperking worden uitgevoerd. De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 augustus 2011 tot en met 25 september 2011, worden 37 bezwaarschriften ingediend.

De gemeentelijke milieuambtenaar brengt op 25 augustus 2011 volgend advies uit:

"...

Deze bouwaanvraag wordt aangevraagd om reden van een 'gevaarlijke verkeerssituatie'. Moest er al een gevaarlijke situatie bestaan dan zal het plaatsen van een elektrische poort met beveiligingscameras weinig oplossing bieden. Duidelijk is dat met deze aanvraag gecombineerd met een te plaatsen draadafsluiting de aanvrager zijn perceel wil afsluiten, privatiseren. Wandelaars kunnen geen gebruik meer maken met de wandel, fietsverbinding met [REDACTED]. Het openbare of semi-openbare karakter dreigt te verdwijnen. Ook fauna vnl grotere dieren (reeën) zullen niet meer kunnen migreren.

..."

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 5 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit dat luidt als volgt:

"...

Het Agentschap stelt vast dat het domein [REDACTED] een privé-park betreft, waarbij de vorige eigenaars een grotere openheid hadden ten aanzien van de openstelling van private wegen. De huidige aanvrager wenst echter het domein beter te beveiligen.

Het is niet duidelijk of betreffende wegenis een privaat karakter heeft zonder erfdienstbaarheid. Dit dient onderzocht te worden, desnoods aangetoond door een beslissing van de bevoegde rechtbank.

Enkel in dat geval kan een gunstig advies verstrekt worden, met die opmerking dat de draadafsluiting geen ecologische barrière mag vormen: er dient voorzien te worden in een technische constructie/oplossing die vlotte faunpassage nog steeds mogelijk maakt.
...”

De eerste verzoekende partij weigert op 21 november 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkommende partij. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag betreft de afsluiting van een weg die ongetwijfeld een openbaar karakter heeft, en het plaatsen van een camera met zicht op de openbare weg.

- 1) *Afsluiten van de weg: Het gemeentebestuur is er van overtuigd dat [REDACTED] een openbaar karakter heeft. Dit wordt bevestigd door de vele reacties en getuigenissen van gebruikers en buurtbewoners. Het plaatsen van een afsluiting in een natuurgebied kan enkel worden goedgekeurd, indien deze afsluiting noodzakelijk is ter bescherming van het natuurgebied. De aanvrager wil echter de afsluiting plaatsen omdat er een verkeersconflict blijkt te bestaan tussen het toegangsverkeer voor de bewoners en fietsers/voetgangers die doorgang nemen via [REDACTED] naar het [REDACTED]. Het nemen van verkeersmaatregelen op een openbare weg is enkel de bevoegdheid van de gemeenteraad. Het plaatsen van de afsluiting kan niet worden goedgekeurd zonder beslissing van de gemeenteraad. De aanvraag moet worden geweigerd.*
- 2) *Voor het plaatsen van een camera is een vergunning nodig die aangevraagd wordt bij de korpschef van de lokale politie. De camera werd geplaatst zonder de noodzakelijke vergunningen. Aangezien de aanvraag een regularisatie betreft kan er enkel een vergunning verleend worden indien deze vergunning effectief werd afgeleverd.*

Het advies is ongunstig.

...”

De tussenkommende partij tekent tegen deze beslissing op 20 december 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 februari 2012 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen

Na de hoorzitting van 14 februari 2012 beslist de verwerende partij op 29 maart 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is volledig gelegen in natuurgebied. Het plaatsen van een poort en draadafsluiting in dergelijk ruimtelijk kwetsbaar gebied is principieel in strijd met de planologische bestemming van het gewestplan.

Het betreft in feite de beveiliging en afsluiting van een privé park. Het Agentschap voor Natuur en Bos oordeelt dat enkel indien de betreffende wegenis een privaat karakter heeft zonder erfdiensbaarheid gunstig advies kan verleend worden voor de afsluiting met die opmerking dat de draadafsluiting geen ecologische barrière mag vormen.

In ieder geval brengt de plaatsing van de poort en de draadafsluiting (mits geen ecologische barrière) de aanwezige natuurwaarden niet in het gedrang.

Volgens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Het opheffen van de (alternatieve) reservatie- en erfdienstbaarheden voor het Duwvaartkanaal Oelegem - Zandvliet' dd. 5 december 2003 mogen door de opheffing van de reservatiestrook alle werken die overeenstemmen met de bestemming aangegeven door de grondkleur in het gewestplan zonder beperking worden uitgevoerd.

De plaatsing van een draadafsluiting van 2m hoog verder dan 30m van de woning is niet vrijgesteld van vergunning.

De gemeente is ervan overtuigd dat de af te sluiten weg een openbare weg betreft (en voor werken hierop een gemeenteraadsbeslissing nodig is). Het statuut van de weg wordt echter noch door de aanvrager, noch door de gemeente aangetoond.

De dreef [REDACTED] ' was oorspronkelijk een buurtweg n° 10 (met openbaar karakter), doch deze buurtweg werd door de deputatie in 1932 afgeschaft waarmee ook het openbaar karakter teniet wordt gedaan.

Nochtans kan als principe worden gesteld dat de gemeente na een 30 jaar durend voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig gebruik door eenieder voor openbaar verkeer, gebruik dat meer is dan een louter gedogen van de betrokken eigenaar, een publiekrechtelijk recht van doorgang dan wel een eigendomsrecht op deze weg kan verwerven. Dit dient door de Vrederechter te worden vastgesteld.

Uit een vorig bouwberoep blijkt dat deze zaak aanhangig is gemaakt bij de Vrederechter van het 10de kanton van Antwerpen. Hierover is geen uitspraak gekend. Ondertussen zit het dossier bij het Vredegerecht Schilde. Behoudens het verslag van de Vrederechter met aanstelling van een deskundige/landmeter is nog geen uitspraak gedaan over het openbaar of privaat eigendom van de dreef [REDACTED]'. Meester Bean heeft namens de vergunningaanvrager per brief van 15/02/2012 bevestigd dat de poort niet zal geplaatst worden totdat de Vrederechter van het kanton Schilde een vonnis heeft gevelde.

De discussie over het al dan niet publieke karakter van de betrokken weg is overigens van burgerrechtelijke aard. Vergunningen hebben immers een zakelijk karakter en worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten (art. 4.2.22 §1 VCRO). Krachtens art. 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De poort en de draadafsluiting worden aangevraagd ter afsluiting van een domein. Ze worden voorzien ter hoogte van de [REDACTED], gekenmerkt door vrijstaande woningen die eveneens poorten en afsluitingen hebben. De aanvraag is bijgevolg inpasbaar in het straatbeeld.

De metalen poort en de afsluiting in draadgaas hebben qua vorm en uitzicht een eerder beperkte impact op de omgeving. Aangezien de afsluiting enkel vooraan op het perceel wordt voorzien, blijft de migratie van dieren nog steeds mogelijk.

Overigens blijven het domein en de antitankgracht steeds bereikbaar voor het nodige onderhoud.

De (on)toegankelijkheid van het domein voor het publiek is hier geen aspect van goede ruimtelijke ordening.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Verzoeksters menen dat de bestreden beslissing een ingrijpende invloed heeft op de uitoefening van haar beleid en de vervulling van de haar toegewezen opdrachten.

Verzoeksters kunnen hun functies als openbaar bestuur niet meer uitoefenen naar aanleiding het afsluiten van een functionele verbinding tussen 2 openbare wegen, zijnde het pad dat loopt langs het [REDACTED] en de [REDACTED].

Zij worden immers de toegang tot het [REDACTED], die er nu is langs de dreef [REDACTED], die nota bene een openbaar karakter heeft, ontzegd.

Dit terwijl het openbare karakter van de dreef [REDACTED] niet mag worden aangetast.

Verzoeksters zullen dus niet langer op correcte wijze kunnen instaan voor het onderhoud en herstellingswerken aan het fietspad, nodig voor de veiligheid van de fietsers. Dit stuk kunnen zij op hun grondgebied enkel bereiken via de dreef [REDACTED].

Ook voor het onderhoud van de Antitankgracht zelf is er toegang nodig.

Het hoeft geen betoog dat, indien verzoeksters afhangen van de bereidheid de heer [REDACTED] om zijn afsluiting te openen, zij niet kunnen instaan voor het beheer van de openbare wegen en het domein. Dit terwijl dit wel degelijk een taak is van verzoeksters.

Het zou absurd zijn moesten verzoeksters geen toegang hebben tot openbaar domein en de wegen gelegen op hun grondgebied!

Dit houdt zonder meer een ernstig nadeel in, in hoofde van verzoeksters, dat differentieerbaar is met dat van haar inwoners.

2.

Bovendien is het nadeel moeilijk te herstellen.

Indien het pad langs het [REDACTED] en het [REDACTED] niet onderhouden kunnen worden, zullen zij beide verloederen.

De gevolgen voor mens en milieu zullen niet te overzien zijn. Men denke maar aan bomen die omvallen wegens ziekte, die niet gerooid kunnen worden omwille van het gebrek aan toegang tot het openbaar domein. Deze bomen kunnen op hun beurt de rest van milieu schaden, als ook het pad lang het [REDACTED] onveilig en ongeschikt maken.

Het [REDACTED] is ook gekend bij vissers, omwille van zijn weelderig visbestand. Indien de fauna en de flora van het [REDACTED] bedreigd zouden worden, zal dit niet geremedieerd kunnen worden wegens gebrek aan toegang op het grondgebied van de gemeente Schilde tot het kanaal. Het hoeft geen betoog dat deze schade onmogelijk post factum hersteld kan worden.

...

2.

De tussenkomen partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“...

De aanleg van een omheining gesloten met een poort is allesbehalve van aard 0111 een moeilijk te herstellen nadeel te vormen.

De bestaande toestand wordt niet fundamenteel gewijzigd. Zoals de aanleggende partijen benadrukken werden de werken reeds uitgevoerd wat de omheining betreft en dient enkel nog de poort te worden geplaatst. Het betreft in feite een regularisatiedossier.

De heer [REDACTED] heeft er zich evenwel van onthouden voorlopig de poort te plaatsen.

Het is evenwel evident dat het openen van de nog te plaatsen poort in theorie ten allen tijde kan worden bevolen zodat er van enig moeilijk te herstellen nadeel geen sprake is, en het verzoek tot schorsing en nietigverklaring niet kan worden ingewilligd.

Reeds in de bestreden beslissing merkt de deputatie uitdrukkelijk en expliciet op dat domein en antitankgracht steeds bereikbaar blijven voor het nodige onderhoud door de gemeente. Toegang voor dienstvoertuigen werd ook als voorwaarde gesteld bij de eerdere verharding van de weg.

De afsluiting strekt ertoe fietsers en voetgangers van het privédomein te houden. De deputatie benadrukte eveneens dat de toegankelijkheid voor het publiek geen aspect is van een goede ruimtelijke ordening.

Toegang met auto's voor de omliggende woningen en voor dienstvoertuigen blijft mogelijk. Toegang voor de openbare diensten blijft evenwel uiteraard steeds mogelijk en wenselijk.

In hoofde van de aanleggers is geen ernstig en moeilijk te herstellen aandeel bewezen, zodat hun verzoek moet worden afgewezen, zowel wat de schorsing betreft als de vernietiging.

...

3.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing neergelegd en lijkt het bestaan van moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van hun persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van bestuurlijke overheden (zoals de verzoekende partijen) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheden belast zijn, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij hun taken als overheid niet meer zouden kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke

overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

Zoals in deel III van huidig arrest reeds werd vastgesteld, betreft de bestreden beslissing in de praktijk deels een regularisatievergunning. De werken, meer specifiek de feitelijke voltooiing ervan, werden gestaakt op 9 juni 2011 naar aanleiding van een mondeling bevel tot staking van de werken, dat op 20 juni 2011 werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Los van de eventuele ernst en het gebeurlijk moeilijk te herstellen karakter van de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen, is de Raad van oordeel dat, in zoverre de bestreden beslissing de regularisatie van reeds uitgevoerde werken betreft, de voorliggende vordering tot schorsing van bij de indiening ervan doelloos was. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen immers niet voorkomen.

3.

De Raad stelt bijkomend vast dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk bepaalt dat de werken waarvoor een deels regulariserende vergunning wordt verleend, niet mogen worden voltooid tot de Vrederechter van het kanton Schilde een uitspraak heeft gedaan over het al dan niet openbaar karakter van de dreef '■■■■'. Nu de Vrederechter tot op heden geen uitspraak heeft gedaan, moet vastgesteld worden dat de bestreden beslissing, voor wat de voltooiing van de vergunde werken betreft, momenteel strikt genomen niet uitvoerbaar is.

Onverminderd vermelde voorwaarde, heeft de raadsman van de tussenkomende partij op de openbare terechtzitting van 19 september 2012 verklaard dat sowieso geen verdere uitvoering aan de bestreden beslissing zal gegeven worden in afwachting van een uitspraak door de Raad omtrent de vordering tot vernietiging.

De raadsman van de verzoekende partijen bevestigde op de openbare terechtzitting van 19 september 2012 dat in dat geval niet langer wordt aangedrongen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

4.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partijen nog een nuttig effect kan hebben. Nu de tussenkomende partij, zijnde de begunstigde van de bestreden beslissing, zich ertoe verbindt de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak omtrent de vordering tot vernietiging, heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partijen geen nut meer aangezien de bestreden beslissing in die periode hen geen nadeel kan berokkenen.

Het komt de Raad voor in deze omstandigheden de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald uit te stellen. Mocht blijken dat de tussenkomende partij zich niet houdt aan haar belofte en alsnog tot uitvoering van de bestreden beslissing zou overgaan, kan de Raad door de verzoekende partijen op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0701/SA/1/0623.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 september 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER